

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 6C/203/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613223612
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Ernestová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2014:7613223612.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudca JUDr. Alena Ernestová v právnej veci navrhovateľky B. T., L.. XX.XX.XXXX, bytom Y., X. XXX/X, právne zastúpenej JUDr. Jánom Burocim, advokátom v Spišskej Novej Vsi, Chrapčiakova 7 proti odporcovi Rapid life životná poisťovňa, a.s., Košice, Garbiarska 2, IČO: 31 690 904, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Daniel Blyšťan s.r.o., Užhorodská 21, Košice o zrušenie rozhodcovského rozsudku takto

rozhodol:

Zrušuje rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice so sídlom Alžbetina 41, Košice, IČO: 44325542 sp. zn. 3C/226/2012 zo dňa 19.01.2012.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľke na účet jej právneho zástupcu JUDr. Jána Burociho náhradu trov konania vo výške 547,12 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je povinný zaplatiť štátu na účet tunajšieho súdny súdny poplatok z návrhu vo výške 99,50 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania sa navrhovateľka domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice sp. zn. 3C/226/2012 zo dňa 19.01.2012 a náhrady trov konania. V návrhu uviedla, že uvedeným rozsudkom bola zaviazaná na zaplatenie dlžnej pohľadávky vo výške 61,74 eur a k náhrade trov konania vo výške 276,-- eur. Rozhodcovský rozsudok jej bol doručený dňa 18.06.2013. V návrhu na začatie rozhodcovského konania navrhovateľka ďalej uviedla, že účastníci konania uzatvorili neplatnú rozhodcovskú doložku. Poukázala na to, že rozhodcovská doložka, na základe ktorej súd rozhodol, je súčasťou Všeobecných poisťných podmienok v ich XV. časti a táto splyva s ostatnými podmienkami. K podpisu jej bola predložená na začiatku zmluvného vzťahu s podpísaním návrhu na uzatvorenie poisťnej zmluvy, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou. Rozhodcovská doložka je v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany, ide o nepriateľnú zmluvnú podmienku. Jej použitie predstavuje výkon práv v rozpore s dobrými mravmi. Rozhodcovská doložka znemožňuje spotrebiteľovi dosiahnuť rozhodovanie sporu inak než v rozhodcovskom konaní. Fakticky jej bola odobratá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom. Ako spotrebiteľ nemala možnosť výberu vzhľadom na splnutie rozhodcovskej doložky s ostatnými podmienkami. Rozhodcovská doložka nebola dojednaná v čase vyššej bdelosti po vzniku sporu, ale na začiatku zmluvného vzťahu. Na uvedenom nemení nič skutočnosť, že v deň podpisu zmluvy obe zmluvné strany podpísali aj osobitné zmluvné dojednania odkazujúce na rozhodcovskú doložku. Rozhodcovský rozsudok formálne prevzal argumenty žalujúcej strany a nevyporiadal sa s inštitútmi zameranými na ochranu spotrebiteľa. Priemerný spotrebiteľ má problém porozumieť a v krátkom čase sa zorientovať a zvážiť dôsledky vyplývajúce z rokovacieho poriadku rozhodcovského súdu. Rozhodcovská doložka predstavuje výrazný zásah do práv a povinností medzi dodávateľom a spotrebiteľom, pretože nie

súd, ale rozhodca rozhodne o právach a právom chránených záujmoch. Rozhodcovská doložka vyžaduje od navrhovateľky, aby sa podrobila rozhodcovskému konaniu, ktoré vopred určil dodávateľ. Súčasne poukázala na účel smernice Rady EÚ č. 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a judikatúru Súdného dvora. Zároveň navrhla, aby bola súdom odložená vykonateľnosť napadnutého rozhodcovského rozsudku a žiadala priznať náhradu trov konania.

Právny zástupca odporcu zaslal súdu veľmi obsiahle vyjadrenia, z ktorých vyplýva, že navrhuje návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku zamietnuť ako návrh nedôvodný. Vyjadrenie odporcu sa nachádza v spise na č. I. 54-61, 92-96, 127-139 a z obsahu vyjadrení odporcu súd vyberá nasledovné:

Odporca tvrdí, že v súdnej veci nie je založený namietaný a ani iný zákonný dôvod pre zrušenie rozhodcovského rozsudku. Tvrdenia navrhovateľky o neplatnosti rozhodcovskej doložky sú nepravdivé, nakoľko rozhodcovská doložka bola medzi navrhovateľkou a odporcom dojednaná individuálne, nie je preto neprijateľnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve a je teda platná. Rozhodcovská doložka bola uzavretá v rámci poistnej zmluvy uzavretej medzi navrhovateľkou a odporcom dňa 28.07.2008, ktorej súčasťou sú všeobecné poistné podmienky odporcu zo dňa 21.5.2007 osobne a vlastnoručne navrhovateľkou podpísané. Na konci tlačiva všeobecných poistných podmienok, oddelene od ostatného textu, sa nachádzajú tzv. osobitné dojednania č. 1/2007 k poistnej zmluve, ktoré obsahujú len dva body, pričom bod 2 týchto dojednaní obsahuje rozhodcovskú doložku a priamo odkazuje na časť XV. všeobecných poistných podmienok. Táto časť sa platne vzťahuje na daný poistný vzťah len v prípade súhlasu poistníka s osobitnými zmluvnými dojednaniaми č. 1/2007, pričom tento súhlas preukazuje vlastnoručný osobitný podpis poistníka hneď za textom týchto dojednaní. Zo znenia všeobecných poistných podmienok, osobitných zmluvných dojednaní je úplne zrejmé, že v tomto prípade šlo medzi účastníkmi zmluvného vzťahu o jednoznačné individuálne dojednanie rozhodcovskej doložky, keďže navrhovateľka podľa vlastnej vôle mohla a nemusela osobitne podpísať rozhodcovskú doložku uvedenú v osobitných zmluvných dojednaniach. Pokiaľ by navrhovateľka rozhodcovskú doložku nepodpísala, nemalo by to žiaden vplyv na zvyšok všeobecných poistných podmienok, a teda na poistný vzťah. V ďalšom odporca poukazuje na právny vzťah medzi poisťovňou a poistníkom uzavretý v zmysle § 788 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka a vznik vzájomných práv a povinností účastníkov konania, ktoré sú obsiahnuté v poistnej zmluve a všeobecných poistných podmienkach, ktoré sú súčasťou poistnej zmluvy. Teda ak má vzniknúť poistný vzťah, poistník musí podpísať jednak poistnú zmluvu a jednak všeobecné poistné podmienky. Poistník podpisuje síce súvislý text všeobecných poistných podmienok ako celok, ale nie všetky ustanovenia poistníka zaväzujú. Práve poistná zmluva určuje, ktoré z množstva všeobecných ustanovení obsiahnutých vo všeobecných poistných podmienkach sa stanú súčasťou konkrétneho poistného vzťahu a i keď poistník podpisuje celý súvislý text, je individuálne viazaný len tými ustanoveniami, na ktoré poukazuje poistná zmluva. Opakovane poukázal na skutočnosť, že navrhovateľka - poistník nemusela podpísať osobitné zmluvné dojednanie, pretože poistný vzťah by vznikol aj bez platnej rozhodcovskej doložky. Ak však poistník pripojil svoj podpis pod osobitné zmluvné dojednania, ktorých obsahom je rozhodcovská doložka, odkazujúca na časť XV. všeobecných poistných podmienok, ovplyvnil tým obsah poistného vzťahu, ktorého súčasťou sa stala aj rozhodcovská doložka, ktorou je poistník - navrhovateľ viazaný. Práve toto osobitné zmluvné dojednanie potvrdzuje individuálnu voľbu poistníka podriaďiť sa v prípade sporu rozhodcovskému konaniu, pričom ide dôsledkom tejto individuálnej voľby z viacerých alternatív je individuálne dojednaná zmluvná podmienka.

Ďalej odporca poukázal na skutočnosť, že text osobitných zmluvných dojednaní je samostatne graficky, vizuálne aj právne oddelený, obsahuje len dva body, teda je stručný, jasný, zrozumiteľný bez toho, aby mohol spotrebiteľa akokoľvek zavádzať. Podľa tvrdenia odporcu, keďže rozhodcovská doložka bola individuálne dojednaná, nemôže súd skúmať prípadnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Navrhovateľka súhlasila so znením rozhodcovskej doložky a keby aj rozhodcovská doložka založila nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, nebol by súd oprávnený ju skúmať. V ďalšom poukázal na skutočnosť, že tlačivo všeobecných poistných podmienok nevyhotovuje poisťovňa svojvoľne v rámci vlastnej obchodnej politiky, ale ide o listinu vyhotovenú v zmysle zákona č. 186/2009 Z.z., predtým zákon č. 240/2005 Z.z. Tretí subjekt, nezávislý od zmluvných strán poistnej zmluvy tzv. finančný agent, je povinný pred uzavretím poistenia bez účasti poisťovne informovať poistníka (spotrebiteľa) o podstatných okolnostiach poistného vzťahu, pričom tlačivo „záznam o požiadavkách a potrebách klienta“ preukazuje právo poistníka dokonca požiadať o dodatočné vysvetlenie a doplnenie informácií o produkte. Podľa tvrdenia odporcu podpisom záznamu o požiadavkách a potrebách klienta navrhovateľ potvrdil, že mu boli o jeho poistnom vzťahu poskytnuté odborné informácie zo strany finančného agenta. Odporca tvrdil, že rozhodcovská doložka bola individuálne dojednaná, napriek tomu odporca poskytol navrhovateľke možnosť od nej odstúpiť

a to dodatkom č. 2 k všeobecným poisťným podmienkam, teda dal navrhovateľke opätovnú možnosť ovplyvniť už raz individuálne dojednanú rozhodcovskú doložku a vylúčiť ju z toho vzťahu úplne bez toho, aby tým bol dotknutý zvyšok poisťného vzťahu. Tiež poukázal, že v tomto konkrétnom prípade dodatkom č. 2 zo dňa 15.12.2008 (bod 7, časť XVII ods. 11b) ku všeobecným poisťným podmienkam poisťníka bola daná dodatočná možnosť po uzavretí poisťnej zmluvy ovplyvniť dohodu o rozhodcovskom konaní tak, že rozhodcovské konanie bolo možné odmietnuť bez toho, aby takýmto výkonom práva bol akokoľvek dotknutý zvyšok poisťného vzťahu. Teda navrhovateľka mohla viazanosť dohodou o rozhodcovskom konaní ovplyvniť dvojnásobne: 1. nepodpísaním osobitných zmluvných dojednaní, 2. dodatočným odmietnutím rozhodcovského konania po uzavretí poisťnej zmluvy v dodatočnej 30-dňovej lehote aj keď predtým osobitné zmluvné dojednania podpísala. Ani skutočnosť, že obsah rozhodcovskej doložky bol vopred pripravený odporcom, nemení nič na jej individuálnom dojednaní.

V ďalšom odporca vo svojom vyjadrení poukazuje na koncepciu priemerne vnímavého a obozretného spotrebiteľa vypracovanú judikatúrou Súdneho dvora EÚ so záverom, že ochranu nepožíva v zmysle smernice č. 93/13/EHS každý spotrebiteľ bez rozdielu, ale len ten spotrebiteľ, ktorý je aspoň priemerne obozretný a vnímavý. Vo vyjadrení odporca opakovane zdôrazňuje skutočnosť, že rozhodcovská doložka bola dojednaná individuálne, a preto nemôže ísť o neprijateľnú zmluvnú podmienku a to aj v prípade, ak by zakladala nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čo nie je daný prípad, preto súd nie je oprávnený ju skúmať v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Odporca vo svojom vyjadrení poprel tvrdenie navrhovateľky v tom, že tento nemal právo voľby medzi jurisdikciou všeobecného súdu a rozhodcovského súdu. Tvrdil, že mala možnosť rozhodcovskú doložku odmietnuť bez toho, aby tým bol dotknutý zvyšok poisťného vzťahu. Poukázal na ustanovenie § 40 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní, kedy môže súd rozhodcovský rozsudok preskúmať len a jedine z taxatívne zákonom vymedzených dôvodov uvedených v § 40 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní, ktoré navrhovateľ včas namietne. Konanie o zrušení rozhodcovského rozsudku nie je odvolacím konaním, ani konaním o mimoriadnom opravnom prostriedku, ale je špecifickým spôsobom preskúmania zákonom stanoveným postupom.

Odporca dáva do pozornosti smernicu č. 93/13/EHS a to devätnáste odôvodnenie tejto smernice poukazujúce na skutočnosť, že všeobecné súdy sú povinné vykladať vnútroštátne zákonodarstvo v súlade s vnútroštátnou zmluvou a teda pri svojom rozhodovaní postupovať v súlade so zámerom smernice vyjadrenom v devätnástom odôvodnení. Pre správne posúdenie neprijateľnosti zmluvných podmienok je podľa tohto potrebné zohľadniť hraničné kritériá, ktoré spod vecného obsahu smernice o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vynímajú poisťné podmienky v poisťných zmluvách. Odporca predložil odborný výklad Národnej banky Slovenska opierajúci sa o devätnáste odôvodnenie smernice č. 93/13/EHS tvrdiac, že tento odborný výklad je dôkazom relevantným pre rozhodnutie v merite veci. Okrem odborného výkladu Národnej banky Slovenska predložil ďalšie vyjadrenia Národnej banky Slovenska a to dopĺňujúce vyjadrenie zo dňa 22.11.2013 a vyjadrenie zo dňa 26.06.2014, ktoré je odpoveďou na žiadosť Arbitrážneho súdu Košice. V zmysle devätnásteho odôvodnenia smernice č. 93/13/EHS sú poisťné zmluvy, v tomto prípade aj poisťná zmluva uzavretá medzi navrhovateľkou a odporcom výnimočné v tom, že niektoré zmluvné podmienky ovplyvňujú kalkuláciu poisťného plateného spotrebiteľom, pričom takéto ustanovenia sú potom spod predmetu smernice vylúčené. Medzi takéto ustanovenia patrí aj dohoda o rozhodcovskom konaní a ustanovenia týkajúce sa provízie finančných agentov. Odporca tvrdí, že dohoda o rozhodcovskom konaní nemôže byť neprijateľnou podmienkou, ak je dohodnutá v poisťnej zmluve. Tiež poukázal na skutočnosť, že poisťné zmluvy sa výrazným spôsobom odlišujú od iných typov spotrebiteľských zmlúv, uzatvárajú sa spravidla na dlhšiu dobu (v prípade životného poistenia aj na desiatky rokov) a ich uzavretie nie je výsledkom náhleho rozhodnutia, potreby či dokonca núdze spotrebiteľa (tak ako je to napr. pri spotrebiteľských úveroch), naopak spotrebiteľ pri uzavretí poisťnej zmluvy má dostatok času si svoj krok premyslieť, nie je v núdzi a z toho aj vyplýva samotný dôvod, prečo smernica č. 93/13/EHS stanovila určitú výnimku pre posudzovanie nekalých podmienok v poisťných zmluvách.

Opakovane poukazoval na smernicu č. 93/13/EHS, podľa ktorej čl. 4 nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzavretá a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy, pričom rozoberá podrobne čl. 4 tejto smernice. Dáva do pozornosti súdu smernicu č. 2008/48 ES o spotrebiteľských úveroch, konkrétne článok 24, smernicu 2002/92 ES o sprostredkovaní poistenia v článku 23, ustanovenia § 93a zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, § 828a Občianskeho zákonníka pojednávajúce o prípustnosti rozhodcovských doložiek v spotrebiteľských zmluvách.

V ďalšom sa venoval návrhu navrhovateľky na povolenie odkladu vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, ktorý žiadal zamietnuť. Tvrdil, že povolenie odkladu vykonateľnosti by sa malo opierať o

výnimočne v tomto prípade existujúce skutočnosti, ktoré musia byť riadne odôvodnené. Preto k odkladu vykonateľnosti by malo dôjsť vo výnimočných a odôvodnených prípadoch po preskúmaní všetkých okolností, na základe ktorých sa odklad povoľuje. Navrhovateľka však návrh na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku neodôvodnila. Odporca tiež tvrdil, že navrhovateľka nie je osobne oslobodená od súdnych poplatkov v zmysle § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. v platnom znení, pretože nejde o spotrebiteľský spor a navrhovateľka nie je v tomto konaní v postavení spotrebiteľa domáhajúceho sa svojich práv podľa osobitných predpisov. Preto bolo potrebné, podľa tvrdenia odporcu, navrhovateľku vyzvať na zaplatenie súdneho poplatku a pre nesplnenie povinnosti konanie zastaviť. Tiež namietal neurčitost' návrhu na začatie konania, ktorý je nielen návrhom bezdôvodným, ale petit žalobného návrhu je neurčitý a nezrozumiteľný, v dôsledku čoho je podaný návrh nepreskúmateľný. V petite podanej žaloby podľa odporcu nie je presne uvedené, z ktorého právneho dôvodu žiada navrhovateľka rozsudok zrušiť, čo môže podľa názoru odporcu mať za následok vznik právnej neistoty. Podľa tvrdenia odporcu žalobný petit musí dať jednoznačne odpoveď na otázku, ktorý orgán bude ďalej po zrušení rozhodcovského rozsudku konať vo veci samej. V ďalšom podrobne rozoberá devätnáste odôvodnenie smernice č. 93/13/EHS, poukazuje na judikatúru súdov, vyjadrenia Národnej banky Slovenska s tým, že predložil publikáciu Prof. Tomáša Cipru „Poistná matematika, teória a praxe“, ktorej výňatok príkladmo rozberá inkasné náklady kalkulované v každom životnom poistení s odkazom na vyjadrenia Národnej banky Slovenska, ktoré má vplyv na rozhodnutie v spore. Tvrdí, že dohoda o rozhodcovskom konaní obsiahnutá v poistnej zmluve vstupuje do výpočtu poistného nezávisle od druhu poistenia. V závere konania predložil uznesenie Súdneho dvora zo dňa 03.04.2014 vo veci C 342/2013 tvrdiac, že toto rozhodnutie má vplyv na rozhodnutie v súdnej veci a uznesenie Ústavného súdu SR č. ÚS 394/2012.

Súd vykonal dokazovanie, oboznámil listinné dôkazy a zistil tento skutkový stav:

Rozhodcovským rozsudkom sp.zn. 3C/226/2012 zo dňa 19.01.2012 vydaným Arbitrážnym súdom Košice bola navrhovateľka zaviazaná zaplatiť odporcovi sumu 61,74 eur a nahradiť trovy konania vo výške 276,- eur. Podľa odôvodnenia tohto rozhodnutia, rozhodcovský súd sa zaoberal svojou právomocou vo veci rozhodnúť a dospel k záveru, že jeho právomoc je daná. V odôvodnení konštatuje, že z písomného poverenia navrhovateľa (subjektu Rapid life životná poisťovňa a.s.) z 1.1.2009 resp. z časti XV. predložených poistných podmienok vyplýva, že poisťovňa určila na prejednanie všetkých sporov uvedený súd. Z osobitných dojednaní vyplýva, že rozhodcovská doložka bola krytá samostatným podpisom odporkyne (v tomto konaní navrhovateľky), ktorá nebola povinná ju v rámci zmluvy ako celku podpísať. Odporkyňa mala možnosť zmluvnú podmienku neprijať bez toho, aby to ovplyvnilo zvyšok poistného vzťahu, mala teda možnosť úpravu časti XV. poistných podmienok úplne vylúčiť. Na základe toho posúdil rozhodcovský súd rozhodcovskú doložku ako platnú. Rozhodcovská doložka neobsahuje ustanovenia, ktoré by mali žalobcu (v tomto konaní žalovaného) zvýhodňovať a tým spôsobiť nerovnováhu vo vzájomnom vzťahu v neprospech odporkyne.

Uvedený rozhodcovský rozsudok prevzala navrhovateľka do vlastných rúk dňa 18.06.2013, čo je zrejme z doručky predloženej rozhodcovským súdom.

Dňa 28.07.2008 bola medzi navrhovateľkou a odporcom uzatvorená poistná zmluva č. XXXXXXXXXXXX so začiatkom poistenia dňa 29.07.2008 a koncom poistenia dňa 29.07.2051. Zmluva v závere obsahuje vyhlásenie osoby, ktorá poistnú zmluvu uzatvorila (navrhovateľky), že bola oboznámená so všeobecnými poistnými podmienkami pre životné poistenie, ktoré sú súčasťou tejto poistnej zmluvy.

Všeobecné poistné podmienky odporcu, predložené navrhovateľkou spolu s poistnou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX, v časti XV. s názvom Rozhodcovské konanie obsahujú rozhodcovskú doložku, kde podľa bodu 1 tohto článku, poisťovňa a poistník sa dohodli, že všetky vzájomné spory a sporné nároky z poistenia sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní pred rozhodcovským súdom. Rozhodcovské konanie sa zásadne riadi zákonom č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších doplnkov s výlukami a odchýlnou právnou úpravou vykonanou týmto článkom, štatútom rozhodcovského súdu a jeho rokovacím poriadkom. Podľa bodu 2 uvedeného článku, pokiaľ poisťovňa nepoverí osobitnú právnickú osobu zriadením alebo výberom špecializovaného stáleho rozhodcovského súdu resp. nezriadi stály rozhodcovský súd, bude rozhodcovský súd vytvorený od prípadu k prípadu troma fyzickými osobami poverenými na výkon rozhodcu zo strany poisťovne. S uvedeným vyjadruje poistník súhlas svojím podpisom na týchto všeobecných poistných podmienkach.

Za všeobecnými poisťnými podmienkami, ktoré boli podpísané navrhovateľkou dňa 28.07.2008 sú uvedené osobitné zmluvné dojednania č. 01/2007 k poisťnej zmluve č. XXXXXXXXXXXX, kde podľa bodu 2 poisťník a poisťovňa vyjadrujú svojim podpisom vôľu v prípade vzniku akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami, že sa namiesto súdneho konania z dôvodu účelnosti, praktickosti a rýchlosti podrobia rozhodcovskému konaniu v zmysle XV. časti všeobecných poisťných podmienok. Osobitné zmluvné dojednania sú podpísané navrhovateľkou dňa 28.07.2008.

Navrhovateľka na pojednávaní uviedla, že ju navštívili dve sprostredkovateľky poistenia, ktoré ju presviedčali o výhodách poistenia a po oboznámení sa s výhodami, ktoré môže dosiahnuť, poisťnú zmluvu podpísala. Zmluvu ani všeobecné poisťné podmienky neprečítala, niečo čítala, ale nevie čo. Zmluvu a všeobecné poisťné podmienky podpísala bez toho, aby si niečo prečítala. Nečítala časť osobitné zmluvné dojednania. Prehlásila, že nevie, čo je rozhodcovský súd a nikto ju o takejto inštitúcii neinformoval. Keď sudkyňa prečítala navrhovateľke bod 2 osobitných zmluvných dojednaní k poisťnej zmluve a pýtala sa, či rozumie týmito informáciami, navrhovateľka položila otázku, že čo vlastne tieto dojednania znamenajú. Potvrdila však, že nikto ju k uzavretiu poisťnej zmluvy nenútil.

Sprostredkovateľka poistenia P. D., ktorá bola vypočutá ako svedkyňa uviedla, že pred samotným výkonom činnosti sprostredkovateľa sa zúčastnila jedného školenia u nadriadenej, na ktorom bol vysvetlený zmluvný vzťah a samotný postup pri uzatváraní zmlúv. Na pobočke odporcu prebehlo záverečné školenie - testy na spôsobilosť uzatvárania poisťných zmlúv. Tvrdila, že keď uzatvárala poisťné zmluvy, nebola podrobne oboznámená so všetkými článkami všeobecných poisťných podmienok odporcu a nebola poučená ani o tom, že má osobám, ktorým sprostredkovala poistenie vysvetľovať, kto bude rozhodovať spory medzi poisťovateľom a poisteným. Nemala vedomosť o tom, že súčasťou všeobecných podmienok bola rozhodcovská doložka, ani sama táto sprostredkovateľka nevedela, čo vlastne znamená a vyjadrila sa tak, že doposiaľ nepozná jej význam. Za predpokladu, že by takúto vedomosť mala, že spory by sa rozhodovali pred rozhodcovským súdom a toto konanie ju môže poškodiť, ani ona by nebola podpísala zmluvu ako klientka, pritom zmlúv uzavrela táto sprostredkovateľka s odporcom niekoľko.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojedanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 40 ods. 1 písm. c/ zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy.

Podľa § 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa § 40 písm. a) a c), pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Poistná zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania dňa 28.07.2008, o nároku z ktorej rozhodoval rozhodcovský súd, je spotrebiteľskou zmluvou podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Z poistnej zmluvy je zrejme, že odporca ako poisťovateľ konal v rámci predmetu svojej činnosti podľa výpisu z Obchodného registra. Navrhovateľka je spotrebiteľom, keďže uzatvorila zmluvu ako fyzická osoba. Z predloženej poistnej zmluvy, ani rozhodnutia rozhodcovského súdu nie je zrejme, aby navrhovateľka pri uzatváraní poistnej zmluvy konala v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Pre spotrebiteľské zmluvy je pritom charakteristické, že sa jedná o zmluvy, ktoré sú uzatvárané opakovane s veľkým počtom zákazníkov, pričom návrhy týchto zmlúv sú pripravené na vopred predtlačenej tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť zmeniť obsah takto navrhnutých zmlúv. Týka sa to aj predmetnej veci, pretože poisťná zmluva bola vyplnená na vopred pripravenom predtlačenej tlačive, do ktorého boli len vpísané údaje týkajúce sa navrhovateľky.

Odporca v konaní namietal nesplnenie procesných podmienok na rozhodnutie v tejto veci tunajším súdom s poukazom na nezaplatený súdny poplatok a neurčitosť a nezrozumiteľnosť petitu žalobného návrhu. V súdnej veci ci ide o spor, ktorý má svoj základ v spotrebiteľskej zmluve a návrh bol podaný navrhovateľkou ako spotrebiteľom. Z toho dôvodu je podľa § 4 ods. 2 písm. za/ zákona č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch navrhovateľka oslobodená od platenia súdnych poplatkov pre toto konanie, a teda námietka nesplnenia poplatkovej povinnosti navrhovateľkou, uplatnená odporcom, nie je dôvodná. Tiež nie je dôvodné tvrdenie odporcu, že petit žalobného návrhu je neurčitý a nezrozumiteľný a nespĺňa náležitosti ustanovenia § 42 ods. 3 a § 79 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Predmetom tohto konania je iba konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku, a teda preskúmvanie rozhodcovského rozsudku z hľadiska formálneho. Po zrušení rozhodcovského rozsudku v súlade s ustanovením § 43 ods. 1 Zákona o rozhodcovskom konaní bude povinnosťou súdu prvého stupňa konať o nároku odporcu proti navrhovateľke, pričom tento následok nastáva priamo zo zákona, a preto nie je potrebné, aby osobitným výrokom túto skutočnosť vyslovil súd konajúci o návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku.

Vzhľadom na uvedené má súd za to, že v konaní boli pre rozhodovanie vo veci tunajším súdom splnené všetky procesné podmienky konania.

Navrhovateľka sa podaným návrhom na začatie konania domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky. Návrh na začatie konania bol podaný v zákonom stanovenej lehote 30 dní, čo je zrejme z toho, že predmetný rozhodcovský rozsudok bol navrhovateľke doručený dňa 18.06.2013 a návrh na začatie konania bol na tunajšom súde podaný dňa 17.07.2013.

Vykonaným dokazovaním má súd za to, že návrh na začatie konania bol podaný dôvodne. Dôvodom zrušenia rozhodcovského rozsudku sp. zn. 3C/226/2012 z 19.01.2012 je skutočnosť, že rozhodcovský súd rozhodol vo veci na základe neplatnej rozhodcovskej doložky.

Rozhodcovská doložka, na základe ktorej rozhodcovský súd rozhodol, je súčasťou všeobecných poistných podmienok. Konkrétne je uvedená v článku XV. všeobecných poistných podmienok s názvom Rozhodcovské konanie a v osobitných dojednaniach. Je tak súčasťou dlhého neprehľadného textu

písaného malými písmenami a splýva s ostatnými podmienkami uvedenými vo všeobecných poisťných podmienkach. Podľa rozhodcovskej doložky všetky vzájomné spory a sporné nároky z poistenia budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská doložka tak znemožňuje poistenému - spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a núti ho v prípade sporu alebo sporných nárokov podrobiť sa výlučne rozhodcovskému konaniu. Tým mu je ako spotrebiteľovi odobratá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom. Uvedeným rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Význam rozhodcovskej doložky v porovnaní s ostatnými zmluvnými podmienkami je totiž osobitý a to z dôvodu, že táto rieši otázku kto v prípade sporu bude rozhodovať o právach a právom chránených záujmoch vyplývajúcich zo zmluvy. Cieľom rozhodcovskej doložky tak, ako je formulovaná v danom prípade je dosiahnuť, aby všetky prípadné spory medzi zmluvnými stranami boli prejednané výlučne rozhodcom a tým znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu všeobecným súdom. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na smernicu Rady č. 93/13/EHS, ktorá uvádza niektoré nekalé podmienky vo svojej prílohe, kde podľa písm. q/ bod 1 tejto prílohy neposkytnúť spotrebiteľovi právo alebo mu brániť v uplatňovaní práva podať žalobu alebo podať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami výhradne arbitrážou, nevhodne obmedzovať prístup k dôkazom alebo ukladať mu povinnosť dôkazného bremena, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, malo spočívať na inej zmluvnej strane. Podľa toho je teda neprijateľné, aby rozhodcovské konanie bolo dojednané ako výlučný prostriedok riešenia sporov z akejkoľvek spotrebiteľskej zmluvy. Rozhodcovská doložka je tak poukazujúc na citované ustanovenie § 54 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka neprijateľnou podmienkou a teda je neplatná. Keďže rozhodcovská doložka v danej veci núti spotrebiteľa podrobiť sa v prípade sporu výlučne rozhodcovskému konaniu je aj v rozpore s dobrými mravmi a teda je neplatná aj podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Už len vzhľadom na uvedené skutočnosti je preto možné konštatovať, že rozhodcovský súd založil svoju právomoc na neplatnej rozhodcovskej doložke, a preto bolo potrebné rozhodcovský rozsudok č. 3C/226/2012 zrušiť.

Súd má tiež za to, že predmetná rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná tak, ako to tvrdil odporca. Odporca poukázal pritom na osobitné zmluvné dojednania, ktoré navrhovateľka samostatne podpísala. V prvom rade súd poukazuje na to, že odporca nepreukázal skutočnosť, aby bola navrhovateľka riadne oboznámená so všeobecnými poisťnými podmienkami. To, že navrhovateľka všeobecné poisťné podmienky a osobitné zmluvné dojednania podpísala ešte neznamená, že navrhovateľka skutočne mala možnosť s týmito podmienkami sa aj oboznámiť. Všeobecné poisťné podmienky, ale aj osobitné zmluvné dojednania sú písané malými písmenami, obsahujú množstvo právnickej terminológie. Je nemožné, aby navrhovateľka ako priemerný spotrebiteľ mala možnosť si ich prečítať a aby pochopila ich text v krátkej dobe, bez možnosti sa s nimi vopred riadne oboznámiť. Uvedené je zrejmé z toho, že všeobecné poisťné podmienky a osobitné zmluvné dojednania boli navrhovateľkou podpísané v deň uzatvorenia poisťnej zmluvy resp. spolu s poisťnou zmluvou, keďže je v nej výslovne uvedené, že jej súčasťou sú všeobecné poisťné podmienky. Na uvedenom nemení nič skutočnosť, že navrhovateľka podpísala samostatne aj osobitné zmluvné dojednania odkazujúce na rozhodcovskú doložku, ktoré sú len pokračovaním predtlačenej formulára poisťných podmienok. Zo strany odporcu nebolo preukázané jeho tvrdenie, že navrhovateľka ako spotrebiteľ mala možnosť odmietnuť podpísať rozhodcovskú doložku bez toho, aby tým bol dotknutý zmluvný vzťah. Táto skutočnosť nevyplýva zo zmluvy, ani zo všeobecných poisťných podmienok a ani z osobitných zmluvných dojednaní.

Rozhodcovská doložka tak, ako je uvedená vo všeobecných poisťných podmienkach, je neplatnou aj z dôvodu, že subjekt, ktorý má rozhodovať v rozhodcovskom konaní je oprávnený určiť výlučne odporca. Uvedené taktiež spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov rozhodcovského konania v neprospech spotrebiteľa. V prípade takého výberu, ktorý nie je dohodou oboch strán, totiž zvlášť vznikajú pochybnosti o neobjektívnosti rozhodovania v rozhodcovskom konaní. V danej veci sa rozhodcovské konanie uskutočnilo na rozhodcovskom súde podľa výberu odporcu bez toho, aby tento výber mala navrhovateľka možnosť akýmkoľvek spôsobom ovplyvniť.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení poukázal na Nález Ústavného súdu SR č. II. ÚS 499/2012, ktorým bolo rozhodnuté o zrušení uznesenia Najvyššieho súdu SR v obdobnej veci na základe sťažnosti žalovaného účastníka pre porušenie ústavných práv. Predmetná vec sa dotýkala identickej rozhodcovskej doložky ako v tomto prípade. Podľa názoru tunajšieho súdu uvedené rozhodnutie

nie je aplikovateľné v tomto konaní poukazujúc na to, že sa týka exekučnej veci, ako aj na to, že rozhodnutie Ústavného súdu SR sa týka hlavne procesných pochybení a nezaobera sa platnosťou resp. neplatnosťou rozhodcovskej doložky vo všeobecných zmluvných podmienkach žalovaného účastníka.

Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti má súd za to, že rozhodcovská doložka v článku XV. všeobecných poisťných podmienok a osobitných zmluvných dojednaniach je neprijateľnou podmienkou a teda absolútne neplatnou zmluvnou podmienkou vzhľadom na jej rozpor s ustanoveniami o spotrebiteľských zmluvách a ustanoveniami Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Rozhodcovský súd preto nemohol rozhodnúť na základe tejto doložky a teda nemal právomoc vo veci konať.

Keďže odporca tvrdil, že poskytol navrhovateľke ďalšiu možnosť od rozhodcovskej doložky odstúpiť a to dodatkom č. 2 k všeobecným poisťným podmienkam, súd sa vypořádava aj s touto skutočnosťou. Dodatok č. 2 všeobecných poisťných podmienok nie je navrhovateľkou podpísaný, nebol navrhovateľke doručený a navrhovateľka sa s ním neoboznámila. Keďže súd dospel k záveru, že rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná a súčasne je táto rozhodcovská doložka neplatná, súd poukazuje na možnosť odstúpenia od doložky iba v prípade, že je platná. Od absolútne neplatnej zmluvy sa odstúpiť nedá. Ak je zmluva od začiatku neplatná ex tunc, nie sú splnené zákonné podmienky na dodatočné zrušenie zmluvy. Tiež súd poukazuje opakovane na to, že za individuálne dohodnutú zmluvnú podmienku sa nepovažuje podmienka, ktorá bola vopred dodávateľom naformulovaná v rámci typovej zmluvy a je obvyklé, že spotrebiteľ jej obsah nemení. Zmluvná podmienka v štandardnej formulárovej zmluve sa nestáva individuálne dohodnutou podmienkou len tým, že spotrebiteľ od nej neodstúpi. V opačnom prípade by šlo o popretie celej filozofie ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Súd má za to, že európsku judikatúru, konkrétne smernicu č. 93/13/EHS vo svojom 19. odôvodnení, ktoré sa týka poisťných zmlúv, možno aplikovať iba na poisťné vzťahy a nie na časť poisťných zmlúv a všeobecných poisťných podmienok obsahujúcich zmluvné dojednania o rozhodcovskej doložke. V 19. odôvodnení cieľom smernice č. 93/13/EHS v súvislosti s poisťnými zmluvami, nie sú podriadené hodnoteniu nekalého charakteru podmienky, ktoré definujú alebo popisujú poisťné riziko a zodpovednosť poisťovateľa. Avšak len vtedy, ak sa tieto obmedzenia neberú do úvahy pri výpočte poisťného plateného spotrebiteľom (poisteným). Odporca tvrdil, že aj rozhodcovská doložka bola braná do úvahy pri určení výšky poisteného plateného spotrebiteľom. Preto poisťná zmluva týkajúca sa aj podmienok rozhodcovskej doložky, podlieha preskúmaniu súdu v zmysle smernice č. 93/13/EHS, ale aj v zmysle všeobecných ustanovení § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. Je potrebné uviesť vzhľadom na účastnícky výsluch navrhovateľky a výsluch svedkyne P. D. - sprostredkovateľky poistenia, že navrhovateľ nielenže nebol oboznámený s obsahom všeobecných poisťných podmienok, ale podrobne s nimi nebola oboznámená ani sprostredkovateľka, ktorá sama nemala vedomosť o tom, čo je rozhodcovský súd. Súd preto návrhu navrhovateľky vyhovel a predmetný rozhodcovský rozsudok zrušil z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej doložky, pričom argumentácia žalovaného účastníka a predložené listinné dôkazy - vyjadrenie Národnej banky Slovenska s doplňujúcim vyjadrením, Poistná matematika v teórii a praxi a odkaz na uznesenie Súdneho dvora vo veci C 342/2013 a uznesenie Ústavného súdu SR č. IV ÚS 394/2012 nemajú vplyv na rozhodnutie v tejto súdnej veci.

Navrhovateľka v žalobnom návrhu žiadala o odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku sp. zn. 3C/226/2012 z 19.01.2012. O tomto návrhu rozhodla konajúca sudkyňa na pojednávaní dňa 19.03.2013.

V priebehu konania podala navrhovateľka návrh na prerušenie konania až do právoplatného ukončenia veci vedenej Ústavným súdom SR pod sp.zn. II.ÚS 382/2013 Rvp 5052/2012. V návrhu poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 1/2012 z 21.3.2012, proti ktorému podal odporca sťažnosť na Ústavný súd SR.

O návrhu na prerušenie konania súd rozhodol uznesením sp.zn. 6C/203/2013-109 zo dňa 20.11.2013, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 1Co 580/2013-121 zo dňa 31.03.2014, nadobudlo právoplatnosť dňa 03.06.2014.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

O trovách konania rozhodol súd podľa citovaného ustanovenia. Trovy boli priznané navrhovateľke, ktorá bola v konaní úspešná. Súd priznal navrhovateľke trovy konania vo výške 547,12 eur a pozostávajúce z trov právneho zastúpenia určených podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. v znení vyhlášky č. 184/2013 Z.z. účinné od 1.7.2013. Hodnota jedného úkonu právnej služby bola určená podľa § 11 ods. 1 uvedenej vyhlášky za r. 2013 60,08 eur, za r. 2014 61,85 eur. Navrhovateľke bola priznaná náhrada trov za tieto úkony právnej služby:

- príprava a prevzatie zastúpenia (§ 13a ods. 1 písm. a/) vo výške 60,08 eur,
 - podanie žalobného návrhu 17.7.2014 (§13a ods. 1 písm. c/) vo výške 60,08 eur,
 - vyjadrenie v merite veci 26.9.2013 (§ 13a ods. 1 písm. c) vo výške 60,08 eur
 - účasť na pojednávaní dňa 24.10.2013 (§13a ods. 1 písm. d) vo výške 60,08 eur,
 - vyjadrenie k návrhu na prerušenie konania zo dňa 28.10.2013 (§13a ods. 1 písm. c) vo výške 60,08 eur
 - vyjadrenie k odvolaniu 30.12.2013 (§ 13a ods. 1 písm. c) vo výške 60,08 eur
 - účasť na pojednávaní 8.9.2014 (§13a ods. 1 písm. d) vo výške 61,85 eur
 - účasť na pojednávaní 27.11.2014 (§13a ods. 1 písm. d) vo výške 61,85 eur
- t.j. spolu odmena vo výške 484,18 eur.

Trovy právneho zastúpenia ďalej pozostávajú z režijného paušálu (§ 15-§ 17) za šesť úkonov právnej služby po 7,81 eur t.j. spolu režijný paušál vo výške 46,86 eur a 2 x 8,04 eur režijný paušál t.j. 16,08 eur, spolu 62,94 eur. Spolu trovy právneho zastúpenia tak predstavujú sumu 547,12 eur (484,18 + 62,94).

Podľa § 2 ods. 2 veta prvá zákona č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

Navrhovateľka je pre toto konanie oslobodená od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. za/ zákona č. 71/1992 Z.z. a súd jej návrhu vyhovel. Z tohto dôvodu súd zaviazal odporcu zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania. Výška súdneho poplatku bola určená podľa položky 1 písm. b/ sadzovníka súdnych poplatkov t.j. vo výške 99,50 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/95 Zb., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.